

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษามีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะในโลกยุคใหม่นั้นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดคือ “ทรัพยากรบุคคลที่มีความรู้” เพราะความสามารถและศักยภาพในการผลิตของแต่ละประเทศขึ้นอยู่กับองค์ความรู้ของคนในชาติประเทศที่พลเมืองมีการศึกษาดี้อยู่ได้เปรียบในการแข่งขันเสมอโลกปัจจุบันและอนาคตกำลังเคลื่อนเข้าสู่สังคมแห่งความรู้และเชื่อมโยงโลกให้เป็นหนึ่งเดียวด้วยวิทยาการความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศความสำคัญของการพัฒนาประเทศและการแข่งขันระหว่างนานาชาติได้ขึ้นอยู่กับระบบทุน ทรัพยากรธรรมชาติ เครื่องจักร หรือแรงงานชั้นกรมาชีพอีกต่อไป แต่จะขึ้นอยู่กับศักยภาพและคุณภาพของคนเป็นสำคัญ การพัฒนา “คน” เน้น “คน” เป็นศูนย์กลางโดยมุ่งให้ทุกคนมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และมีโอกาสที่จะมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้านอย่างเต็มที่

เมื่อคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์ และสังคมแล้วก็จะกลายเป็นพื้นฐานและเป็นพลังของครอบครัว ชุมชน และสังคมในการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างสมดุลกับธรรมชาติและอยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้อย่างสันติสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2540 : 22) การศึกษาเป็นกระบวนการที่มุ่งช่วยให้คนได้พัฒนาให้เป็น “คนที่มีคุณภาพมีความสามารถเต็มศักยภาพ” จึงทำให้ทรัพยากรบุคคลเป็นหัวใจสำคัญต่อความสำเร็จของประเทศ และด้วยเหตุดังกล่าว การศึกษาจึงมีความสำคัญสูงสุดต่อการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้เพราะพลังอำนาจของชาติจะเกิดขึ้นได้ด้วยพลังอำนาจของคนที่มีความรู้เท่านั้น จึงจำเป็นต้องระลึกลู่เสมอว่าระดับการศึกษาและคุณภาพการศึกษาของคนในประเทศเป็นสิ่งสำคัญที่จะชี้นำการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในอนาคต (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2539 : 25))

หัวใจสำคัญของการจัดการศึกษา คือ การพัฒนาคุณภาพการศึกษาซึ่งถือเป็นเป้าหมายสูงสุดของการจัดการศึกษาที่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจะต้องร่วมมือกันผลักดันให้เกิดขึ้นได้ บุคคลที่มีความสำคัญมากที่สุดในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาก็คือ “ครู” ซึ่งเป็นผู้สอนใน

แต่ละชั้นเรียน ครูจึงเป็นความหวังสูงสุดในการสร้างคุณภาพให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน และเป็นบุคคลที่ได้รับความไว้วางใจมากที่สุดจากผู้ปกครองและประชาชนในการให้การศึกษาและอบรม แก่บุตรหลานของเขา ครูจะเป็นบุคคลที่สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณภาพได้และสร้างความเชื่อมั่นต่อผู้ปกครองและประชาชนได้นั้น จะต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับศาสตร์การสอน ศาสตร์ของการเรียนรู้ และศาสตร์สาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติภารกิจตามบทบาทหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์และก่อให้เกิดคุณภาพกับผู้เรียนอย่างเชื่อมั่นได้ (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2544 : 1) ดังที่ถวิล มาตรการเยี่ยม (2542 : 2) กล่าวว่า “ครูเป็นบุคลากรสำคัญ เป็นทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน พฤติกรรมใด ๆ ที่ครูแสดงออก มีผลสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอน การก่อตัวของพฤติกรรม และการพัฒนาพฤติกรรมของเด็กนักเรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่ม รวมทั้งมีผลต่อการก่อตัวของเจตคติ และลักษณะการเรียนรู้ของนักเรียน ซึ่งเป็นพื้นฐานของพฤติกรรมและเจตคติ ที่จะพัฒนาควบคู่กันไปกับการพัฒนาทางร่างกายของเขา “ ในขณะที่ ดิเรก พรสีมา (2542 : 9) กล่าวว่า ครู คือผู้กำหนดคุณภาพประชากรในสังคม และคุณภาพประชากรในสังคม คือ ตัวพยากรณ์ความสำเร็จ ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา วัฒนธรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม วิชาชีพครูจึงควรเป็นที่รวบรวมของ คนเก่ง คนดี สามารถเป็นต้นแบบทางคุณธรรม จริยธรรม การประพฤติปฏิบัติตน การดำรงชีวิตและชี้นำสังคมไปในทางที่เหมาะสม

นอกจากนี้ โลกของการเรียนรู้ในปัจจุบันนี้ ถือว่าผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความสำคัญมากที่สุด ในการจัดการเรียนการสอนจึงเน้นที่ตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยต้องคำนึงถึงกระบวนการพัฒนาผู้เรียน และผลที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียนเป็นสำคัญ ครูซึ่งเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการจัดการเรียนการสอน จะต้องมุ่งมั่นในการจัดและพัฒนาการเรียนการสอนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถเต็มตามศักยภาพ ซึ่งจะต้องอาศัยเทคนิควิธีการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่าง ๆ อย่างหลากหลายและต้องเปลี่ยนมโนทัศน์ (concept) เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนใหม่ โดยให้ครูมีบทบาทเป็นครุนักวิจัย (Teacher research) ใช้การวิจัยเป็นงานเสริมการสอนซึ่งเป็นงานหลักของครู กล่าวคือ ใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ หรือกระบวนการจัดการเรียนการสอนใน ชั้นเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันเหมาะสมกับผู้เรียนและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียนการวิจัยลักษณะนี้เป็นการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันเป็นการวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งเป็นการเอื้อประโยชน์ต่อ

การพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน และพัฒนาการจัดการเรียนการสอนของครู (พิชิต ฤทธิจัญญ, 2544 : 2)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาของชาติระบุไว้ชัดเจนในเรื่องเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนในหมวด 4 แนวทางการจัดการศึกษา มาตรา 24 (5) ระบุว่า “ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอน และแหล่ง วิทยาการประเภทต่างๆ ” นอกจากนี้แล้ว ในมาตรา 30 ยังกล่าวต่อไปอีกว่า “ให้สถานศึกษาพัฒนากระบวนการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งการส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา” จึงเห็นได้ว่า ครูมีความจำเป็นที่จะต้องเพิ่มบทบาทเป็นนักวิจัย เพื่อศึกษาหาข้อมูลมาเป็นกิจกรรมเสริมการเรียน การสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น โดยไม่จำกัดว่าจะต้องเป็นครูผู้สอนในระดับใด ก็สามารถที่จะทำวิจัยได้ตั้งแต่ระดับอนุบาลจนถึงอุดมศึกษา จึงปฏิเสธไม่ได้ว่า การศึกษาระดับชั้นต้น ๆ ไม่จำเป็นต้องมีการวิจัยก็ได้ ซึ่งเป็นความคิดที่ผิด งานวิจัยในชั้นเรียนจะ ยากง่ายซับซ้อนอย่างไรขึ้นอยู่กับระดับของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับปัญหาและสภาพแวดล้อม ดังนั้นจึงสามารถทำการวิจัยได้ทุกระดับการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2542 : 3) การวิจัยในชั้นเรียนซึ่งนับว่าเป็นเสมือนหัวใจของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา เกี่ยวข้องกับมาตรฐานและการประกันคุณภาพซึ่งเมื่อปัญหาต่างๆ ถูกแก้ไขไป ผู้สอนก็สามารถพัฒนาการจัดการเรียนการสอนได้เต็มที่ ผู้เรียนก็เรียนได้อย่างมีความสุข กระบวนการเรียนรู้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนก็จะเกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ดี มีคุณภาพและได้มาตรฐานการศึกษา การนำผลการวิจัยไปช่วยในการเรียนการสอนจะทำให้ผู้เรียนไปสู่ความสำเร็จตาม เป้าหมายของโรงเรียน ครูจะเกิดความรู้และความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ เป็นการพัฒนาวิชาชีพควบคู่กันไปด้วย (ทัศนยา แสงศักดิ์ .2543 : 3) และสิ่งที่จะช่วยให้การพัฒนางานด้านวิจัยของครูให้มีประสิทธิภาพนั้น ก็คือ การส่งเสริมสนับสนุนด้านงานวิจัย การสร้างบรรยากาศที่เกื้อกูลต่อการศึกษาวิจัย เช่น การจัดให้มีข้อมูลพื้นฐานที่ดีได้มาตรฐาน มีเอกสาร แนวคิด หลักการและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพียงพอในการทำวิจัย มีบุคลากรที่ได้รับการอบรมวิจัยมาแล้ว มีวัสดุอุปกรณ์อำนวยความสะดวกในการดำเนินการวิจัยและมีทุนสำหรับดำเนินการวิจัย

การวิจัยในชั้นเรียนหรือการวิจัยเชิงปฏิบัติการในชั้นเรียน (Classroom research หรือ Classroom action research) คือ การศึกษาวิจัยในเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน ทั้งใน ส่วนที่เกี่ยวกับหลักสูตร วิธีการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจัดทำสื่อและ อุปกรณ์ประกอบการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผล โดยการศึกษาวิจัยนั้นมีจุดมุ่งหมาย เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การวิจัยใน ชั้นเรียนจึงเป็นเครื่องมือในการค้นหาคำตอบ ให้กับคำตอบที่ครูสนใจด้วยวิธีการเชิงประจักษ์ ครูทุกคนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ เพื่อแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติ งานสอน หรือ เพื่อปรับปรุงและพัฒนาางานสอนของตนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นด้วยวิธีการง่าย ๆ โดยครู สามารถทำวิจัยไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติการสอนประจำวัน สำหรับเรื่องที่จะนำมาศึกษาวิจัย นั้นส่วนมากจะเป็นปัญหาที่ครูพบจากการปฏิบัติการสอนในชั้นเรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะ แก้ปัญหานั้น ๆ หรืออาจมาจากความคิดริเริ่มของครูในการที่จะพัฒนาปรับปรุงวิธีการสอนหรือ การสอนที่จะใช้อยู่ในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (อัจฉรา สระวะสี . 2541 : 6)

ในด้านครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการเรียนการสอน จากสภาพ ของการบริหารงานใน โรงเรียนขนาดเล็กที่มักจะมีประสบปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมใน การบริหารจัดการด้านการศึกษา การขาดแคลนงบประมาณ บุคลากร ความพร้อมทางด้าน อาคารสถานที่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์การเรียนการสอน ซึ่งค่อนข้างเป็นอุปสรรคที่ทำให้การจัด การเรียนการสอนมีความบกพร่อง ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ในด้านครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้ที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการเรียนการสอน มีความต้องการพัฒนาด้านงานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งความต้องการนั้นจะบ่งบอกให้ทราบถึงสิ่งจูงใจที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรม หรือการกระทำ หรือภาวะขาดแคลนที่ต้องการการตอบสนอง การแสดงออกหรือความปรารถนาในสิ่งที่เขา ขาดอยู่ เพื่อที่นำไปทดแทนหรือปรับเข้าสู่ภาวะสมดุล ทำให้ตนเองสามารถบรรลุจุดมุ่งหมายที่ ปรารถนาได้ ซึ่งเมื่อบุคคลนั้นได้รับการตอบสนองที่ตรงกับความต้องการแล้วจะช่วยเพิ่มพูน คุณภาพและประสิทธิภาพของบุคคลอีกด้วย

จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็กที่เปิดสอนถึงช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนัก งานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 1 และ เขต 2 จันทร์ศรี ตันภูมิ (2547 : สัมภาษณ์) ได้ให้ความเห็นว่า ในด้านครูผู้สอนซึ่งเป็นผู้มีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอน มีความ ต้องการพัฒนางานด้านวิจัยในชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดการเรียนการสอนและ เสริมสร้างให้ผู้เรียนเป็นบุคคลแห่งการเรียนรู้และมีคุณภาพ ตลอดจนแสวงหาความก้าวหน้า ในวิชาชีพครู บุญเลิศ ประระตะโก (2547 : สัมภาษณ์) ได้ให้ความเห็นว่า ในโรงเรียน

ขนาดใหญ่มีการสนับสนุนด้านงบประมาณในการทำวิจัยในชั้นเรียน ครูได้แลกเปลี่ยนประสบการณ์และความรู้ในการทำวิจัยในชั้นเรียน และสามารถหาแหล่งความรู้ และการค้นคว้าเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียนได้มากกว่าในโรงเรียนขนาดเล็ก ทั้งที่ได้รับการอบรมให้มีความรู้เรื่องการทำวิจัยในชั้นเรียนเป็นบางโอกาสเหมือนกัน และองอาจ สว่างทิส (2547 : สัมภาษณ์) ผู้อำนวยการโรงเรียนคอนเงินพิทยาคาร ได้ให้ความคิดเห็นว่า สภาพการบริหารงานในโรงเรียนขนาดเล็ก มักจะประสบปัญหาด้านการเตรียมความพร้อมในการบริหารจัดการด้านการจัดการเรียนการสอน การขาดแคลนงบประมาณ การขาดแคลนบุคลากร ความพร้อมทางด้านอาคารสถานที่ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ที่สนับสนุนการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นอุปสรรคและทำให้กระบวนการพัฒนาการศึกษามีความบกพร่องและไม่ประสบความสำเร็จมากเท่าที่ควร และจากผลการวิจัยของ ไพโรจน์ แสงจันทร์ (2527 : บทคัดย่อ) ที่ได้ทำการวิจัย พบว่า ครูอาจารย์ที่เคยทำงานวิจัยระหว่างการทำงาน ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 36–40 ปี มีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาโท มีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์ และมีประสบการณ์ในการทำงานอยู่ในช่วง 11 – 15 ปี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นผู้ปฏิบัติงานด้านการบริหารการศึกษา จึงมีความต้องการที่จะศึกษา ความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม โดยใช้ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานเป็นตัวแปรอิสระ ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างด้านความต้องการด้านความรู้ในการวิจัย ความต้องการด้านการส่งเสริมสนับสนุนในการทำวิจัย ความต้องการด้านงบประมาณในการทำวิจัย ความต้องการด้านเวลาในการทำวิจัย และความต้องการด้านแหล่งค้นคว้าและวัสดุอุปกรณ์ เป็นตัวแปรตาม เพื่อนำผลการวิจัยเป็นข้อเสนอแนะ ในการวางแผนพัฒนา ปรับปรุงแนวทาง เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถทำวิจัยในชั้นเรียนได้ และสามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการวางแผนพัฒนาผู้เรียนให้ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดความเชื่อมั่นในคุณภาพการจัดการศึกษาโดยรวมของจังหวัดให้มีการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตามระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

2. เพื่อเปรียบเทียบความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม จำแนกตาม ระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงาน ทั้งโดยรวมและรายด้าน

3. เพื่อศึกษาความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการปรับปรุงพัฒนาแนวทางในการพัฒนาความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม

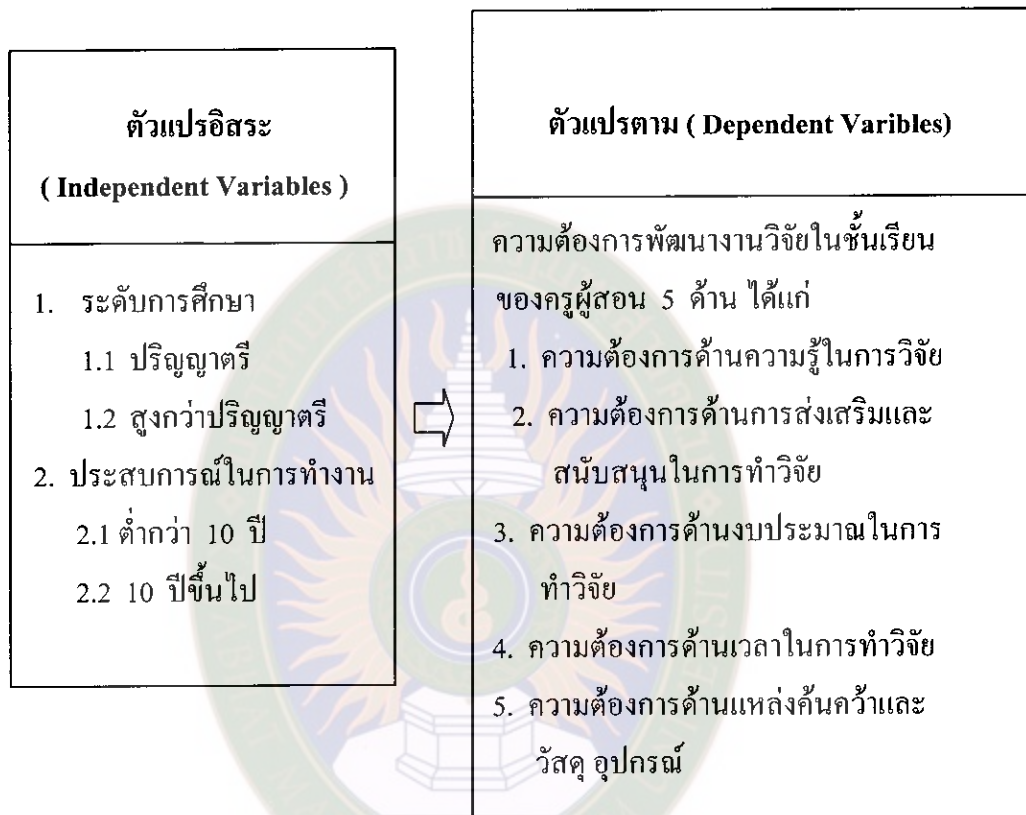
สมมติฐานการวิจัย

1. ความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก ทั้งโดยรวมและรายด้าน

2. ความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษาและประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน มีความต้องการแตกต่างกันทั้งโดยรวมและรายด้าน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน 5 ด้าน ดังแผนภาพที่ 1 (อุทุมพร จามรมาร. 2537 : 18)

แผนภาพที่ 1 แสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย
 มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม จากจำนวนทั้งหมด 10 โรงเรียน ได้จำนวน 185 คนจำแนกเป็น

1.1.1 ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 168 คน

1.1.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน

1.1.3 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 49 คน

1.1.4 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 136 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ครูผู้สอนที่ปฏิบัติหน้าที่ในโรงเรียนขนาดเล็ก จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งได้จากการสุ่มจากประชากรแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Random Sampling) (วิลาพร พงษ์อาจารย์, 2542 : 81) แล้วแบ่งชั้นตามระดับการศึกษา และประสบการณ์ในการทำงาน ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 174 คน จำแนกได้ ดังนี้

1.2.1 ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาศึกษาาระดับปริญญาตรี จำนวน 157 คน

1.2.2 ครูผู้สอนที่มีวุฒิการศึกษาศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 17 คน

1.2.3 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่ำกว่า 10 ปี จำนวน 47 คน

1.2.4 ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ในการทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 127 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ

2.1.1 ระดับการศึกษา จำแนกเป็น

- 1) ปริญญาตรี
- 2) สูงกว่าปริญญาตรี

2.1.2 ประสบการณ์ในการทำงาน คือ

- 1) ต่ำกว่า 10 ปี
- 2) 10 ปีขึ้นไป

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความต้องการพัฒนาด้านงานวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนแยกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

2.2.1 ความต้องการด้านความรู้ในการวิจัย

2.2.2 ความต้องการด้านการส่งเสริมและสนับสนุนในการวิจัย

2.2.3 ความต้องการด้านงบประมาณในการทำวิจัย

2.2.4 ความต้องการด้านเวลาในการทำวิจัย

2.2.5 ความต้องการด้านแหล่งค้นคว้าและวัสดุอุปกรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง การค้นหาคำตอบของปัญหาการเรียนการสอน ที่ทำ โดย ครูผู้สอนในบริบทของห้องเรียน ผลจากการวิจัยนำมาใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

2. ความต้องการพัฒนางานวิจัยในชั้นเรียน หมายถึง ความปรารถนาที่จะเสริมสร้างความรู้และพัฒนา ปรับปรุง และส่งเสริมความรู้ความสามารถและทักษะ ในด้านการทำวิจัย ในชั้นเรียน โดยแยกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

2.1 ความต้องการด้านความรู้ในการวิจัย หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับการเพิ่มพูนความรู้ในด้านการทำวิจัย

2.2 ความต้องการด้านการส่งเสริมและการสนับสนุนในการทำวิจัย หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับการส่งเสริมการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความสำเร็จของงาน

2.3 ความต้องการด้านงบประมาณในการทำวิจัย หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับการสนับสนุนด้านแหล่งเงินทุน งบประมาณเพื่อสนับสนุนการทำวิจัย

2.4 ความต้องการด้านเวลาในการทำวิจัย หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้ระยะเวลาที่เหมาะสม และเพียงพอต่อการทำวิจัย

2.5 ความต้องการด้านแหล่งค้นคว้าและวัสดุอุปกรณ์ หมายถึง ความปรารถนาที่จะได้รับการสนับสนุนด้านแหล่งความรู้ เอกสาร ตำรา วัสดุอุปกรณ์ที่ช่วยในการทำวิจัย

3. ระดับความต้องการหมายถึง ความคิดเห็นของครูผู้สอนที่มีต่อความต้องการพัฒนาด้านงานวิจัยในชั้นเรียน ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) ตามวิธีของ ลิคิรท์ (Likert type) ซึ่งมีระดับความต้องการ 5 ระดับ คือ ความต้องการมากที่สุด (5) ความต้องการมาก (4) ความต้องการปานกลาง (3) ความต้องการน้อย (2) และ ความต้องการน้อยที่สุด (1)

4. โรงเรียนขนาดเล็ก หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนถึงช่วงชั้นที่ 4 ตามโครงสร้างหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และมีจำนวนนักเรียนไม่เกิน 300 คน จำแนกตามเกณฑ์ของจำนวนนักเรียน ในจังหวัดมหาสารคาม

5. ครูผู้สอน หมายถึง ข้าราชการครูที่ปฏิบัติหน้าที่การสอนในโรงเรียนขนาดเล็กที่เปิดสอนถึงช่วงชั้นที่ 4 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 1 และ เขต 2 ในปีการศึกษา 2547

6. ระดับการศึกษา หมายถึง วุฒิการศึกษาสูงสุดที่ได้รับ จำแนกเป็น ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

7. ประสบการณ์ในการทำงาน หมายถึง ระยะเวลา จำนวนปี ที่ข้าราชการครูปฏิบัติงาน จำแนกเป็น ต่ำกว่า 10 ปีและ 10 ปีขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ จะทำให้ได้ข้อเสนอแนะสำหรับครู อาจารย์ และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง การปรับปรุงพัฒนางานด้านการบริหารการศึกษาและด้านการวิจัยในชั้นเรียน ได้มีแนวทางในการวางแผนส่งเสริมและสนับสนุน ตลอดจนการให้ความสำคัญและการให้ความร่วมมือในการทำวิจัยในชั้นเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดมหาสารคาม และเขตพื้นที่การศึกษาอื่น ๆ ให้มีคุณค่าและมีคุณภาพ บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่เยาวชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมากยิ่งขึ้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY